

2. Świadczenie polega na dostarczeniu autobusu do przewozu wraz z kierowcą lub na udostępnieniu pracownikom innych jednostek organizacyjnych określonej liczby miejsc w autobusie, przewożącym pracowników jednostki, do której należy autobus.

§ 2. 1. Obowiązek świadczenia, o którym mowa w § 1, wykonuje się na podstawie umowy, zawartej między zainteresowanymi jednostkami; warunki zawierania umów ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i w uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej.

2. Świadczenie (ust. 1) jest odpłatne; opłata wynosi 0,14 zł za miejsce i 1 km przebiegu autobusu (miejsco-kilometr), z tym że za każdą godzinę korzystania z autobusu opłata nie może wynosić mniej niż 2,10 zł za każde miejsce w tym autobusie.

3. W jednostkach organizacyjnych posiadających autobusy zakupione z funduszu zakładowego zezwala się na dokonywanie odpisów na fundusz zakładowy w wysokości 30% wpływów uzyskiwanych za świadczenie usług przewozowych tymi autobusami na rzecz innych jednostek (§ 1).

§ 3. 1. Potrzebę i obowiązek świadczenia usług określonych w § 1 ustalają komisje koordynacji przewozów, działające przy wydziałach komunikacji prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw). Na posiedzenia komisji, na których rozpatrywane są sprawy wymienionych wyżej usług, zaprasza się:

- 1) przedstawiciela wojewódzkiej komisji związków zawodowych,
- 2) przedstawicieli zarządów okręgowych zainteresowanych związków zawodowych i przedstawicieli jednostek organizacyjnych, posiadających autobusy, których sprawy są rozpatrywane na posiedzeniu komisji.

2. W oparciu o wnioski komisji koordynacji przewozów (ust. 1) wydział komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej wyznaczy jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1 ust. 1, zobowiązując je do zawierania umów (§ 2 ust. 1).

§ 4. 1. W razie uchylania się jednostki organizacyjnej od świadczenia usług przewozowych (§ 1), wydziały komunikacji prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zobowiązane są do przeanalizowania zasadności dalszego posiadania uprawnień transportowych w zakresie przewozu osób (zezwoleń, potwierdzeń zgłoszenia) przez taką jednostkę; jeżeli w wyniku analizy okaże się potrzeba cofnięcia uprawnień transportowych — wówczas, niezależnie od cofnięcia tego uprawnienia, należy autobus, jako zbędny, przekazać jednostce, która wykorzysta go do przewozów pracowniczych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do autobusów zakupionych z funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Za wycieczki autobusowe pracowników uspołecznionych jednostek organizacyjnych i młodzieży szkolnej — w czasie wycieczki świątecznego — uważa się wy-

cieczki zorganizowane dla pracowników własnej lub obcej jednostki oraz szkół między godziną 13.00 dnia przedświątecznego i godziną 22.00 dnia świątecznego lub drugiego (trzeciego) dnia świąt w razie ich zbiegu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do przewozów autobusowych, nie trwających dłużej niż 3 dni, w zakresie:

- 1) wycieczek wypoczynkowo-turystycznych, organizowanych dla pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej w dniach roboczych będących dniami wolnymi od pracy w zamian przepracowanych niedziel i świąt,
- 2) wycieczek organizowanych w okresach urlopowych oraz
- 3) dowozu i odwozu pracowników na wypoczynek urlopowy do domów lub ośrodków wypoczynkowych i dzieci (młodzieży szkolnej) na kolonie letnie i zimowe.

§ 6. Stawkę taryfową za przewozy wykonywane przez przedsiębiorstwa transportowe w związku z wycieczkami na terenie kraju (§ 5) należy ustalić w wysokości 0,14 zł za miejsce-kilometr, z tym że za każdą godzinę użytkowania autobusu opłata nie może wynosić mniej niż 2,10 zł za każde miejsce w tym autobusie.

§ 7. Przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią zabezpieczenie potrzeb w zakresie przewozów związanych z wycieczkami (§ 5).

§ 8. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali szczegółowe zasady dotyczące rozliczania czasu pracy i wynagrodzenia kierowców, prowadzących autobusy w ramach wycieczek (§ 5).

§ 9. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) jednostek Sił Zbrojnych,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw, Komendy Głównej Straży Pożarnej, Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz podległych im jednostek,
- 3) przeznaczonych do przewozu delegacji zagranicznych autobusów określonych przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Szefem Urzędu Rady Ministrów.

§ 10. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym oraz organizacjom politycznym i społecznym wprowadzenie w życie postanowień dotyczących świadczeń, o których mowa w niniejszej uchwale.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

195

UCHWAŁA Nr 202 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1968 r.

w sprawie ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych.

W celu odciążenia bazy noclegowej w hotelach w okresach i miejscowościach o szczególnym nasileniu ruchu tury-

stycznego Rada Ministrów uchwala, na okres do dnia 30 września 1968 r., co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następującą wysokość ryczałtów za każdy nocleg poza zwykłym miejscem służbowym w okresie podróży służbowych:

- 1) 70 zł — w Warszawie;
- 2) 60 zł — w Krakowie;
- 3) 50 zł — w Cieszynie, Gdańsku, Olsztynie, Słubicach, Szczecinie i Zgorzelcu;
- 4) 40 zł — w Częstochowie, Gdyni, Katowicach, Kielcach, Kołobrzegu, Koszalinie, Lublinie, Poznaniu, Sopocie, Świnoujściu, Toruniu, Wrocławiu i Zakopanem;
- 5) 35 zł — w Giżycku, Jeleniej Górze, Mikołajkach, Ostródzie, Słupsku i Szklarskiej Porębie.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej oraz Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może wprowadzać w drodze zarządzenia zmiany w zakresie miejscowości wymienionych w ust. 1.

§ 2. W okresie obowiązywania uchwały osoby odbywające podróże służbowe do miejscowości, o których mowa w § 1, mogą zamiast korzystania z ryczałtów rozliczać koszty noclegów na podstawie rachunków, z wyjątkiem rachunków hotelowych, których wysokość odpowiada cenom wynajmu pokoi w hotelach kategorii „Lux” oraz apartamentów.

§ 3. Dotychczasowy system rozliczania kosztów noclegów w podróżach służbowych i delegacjach do miejscowości nie wymienionych w § 1 pozostaje bez zmian.

§ 4. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na podstawie sprawozdań zakładów pracy i ich jednostek nadrzędnych złożą Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac w terminie do dnia 31 października 1968 r. sprawozdania z wyników realizacji niniejszej uchwały. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac złożą Prezesowi Rady Ministrów zbiorcze sprawozdanie wraz z wnioskami w terminie do dnia 30 listopada 1968 r.

2. Wzór sprawozdania wraz z terminami dla zakładów pracy i ich jednostek nadrzędnych ustali Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Finansów, Ministrem Gospodarki Komunalnej, Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 5. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów uchwały.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Prenumeratę można zgłaszać wstecz za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1551-91-11746. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.